

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือผู้ให้คุณประโยชน์แก่มนุษย์ทั้งหมด ลูกต้องให้คุณประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย พร้อมกันกับการฝึกฝนการกลับมาปราศจากร่าง อย่างแน่นอนที่ลูกต้องทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน
- คำถาม:** ในประเด็นหนึ่งใดที่แม้แต่พ่อก็พูดว่านั่นเป็นชะตากรรมของละคร และแล้วท่านก็อยู่อย่างนิ่งเงียบ?
- คำตอบ:** เมื่อลูกๆ ผู้ที่ได้รับการหล่อเลี้ยงจากพ่อมาเป็นเวลาที่ยาวนานตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของมายา ด้วยการแต่งงานและจากไปที่ใดอื่น ผู้ที่อัสครรยัยและแล้วจากไป พ่อพูดว่า: นี่เป็นชะตากรรมของละครและอยู่อย่างนิ่งเงียบ พ่อรู้ว่าเหล่านี้เป็นอุปสรรคในวัยกะ พ่อมีหัวใจว่าลูกๆ อย่าได้ติดกับในนามหรือรูปของผู้ใด มายาสร้างอุปสรรคมากมาย เหตุนี้เองบาบาแนะนำลูกว่า: ลูกๆ ลูกต้องไม่กลัวมายา จงกลับมามีชัยชนะด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ

โอม ซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานรู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบัฟ และดาดา ทุกสิ่งใหม่ ตามศรัทธาที่ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อให้ศรัทธาแก่ลูกผ่านร่างของดาดา ลูกๆ ได้รับการเตือนซ้ำๆ ว่า: มานมานะภาพ! นั่นคือ จดจำพ่อ! ลูกต้องไม่จดจำดาดานี้ ดวงวิญญาณของดาดาจดจำพ่อ ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อด้วยเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณปราศจากร่างและพ่อเช่นกันก็ปราศจากร่าง เป็นเพียงว่าพ่อกำลังสอนลูกอยู่ผ่านร่างกายนี้ ผู้ไม่ใช่ผู้ทรงอำนาจ เพียงพ่อผู้เดียวคือผู้ทรงอำนาจ ถึงแม้ว่าลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกไม่สามารถเรียกได้ว่าผู้ทรงอำนาจ ลูกเอาชนะราวันด้วยผู้ทรงอำนาจและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงศักดิ์อีกครั้งหนึ่ง คำสั่งของพ่อคือ: จดจำฉัน พ่อของลูก เวลานั้นลูกได้เข้าใจความลับของตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของต้นไม้ เวลานั้นลูกได้กลับมารู้คิดอย่างมาก นั่นคือลูกมีความรู้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกได้รับสถานภาพที่สูงมากด้วยความรู้นี้: ลูกกลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดา นี่คือการศึกษาราชายโอะคะ ลูกได้ศึกษาการศึกษาในไนวงจرتี้แล้วด้วยเช่นกัน เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้า และนั่นขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามที่ลูกแต่ละคนทำได้มากเพียงใด ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากและนี่เป็นสิ่งที่ง่ายตาย นี่ไม่ใช่เรื่องยากที่จะรู้จักบ้านของลูกเอง เราดวงวิญญาณทั้งหลายปราศจากร่างและเราอาศัยอยู่ในดินแดนของความสงบ ลูกจะไม่พูดถึงความสงบของจิตใจที่นั่น แท้จริงแล้วเป็นสิ่งผิดที่จะใช้คำว่า “ความสงบของจิตใจ” จิตใจคือม้า ขณะที่ดวงวิญญาณมีร่างกาย จิตใจไม่สามารถกลับมาสงบได้ ต้องมีการกระทำ ความสงบชั่วคราวเป็นประสบการณ์ที่ได้รับในเวลากลางคืนขณะนอนหลับ ดวงวิญญาณเหน็ดเหนื่อยจากการทำทุกสิ่งด้วยอวัยวะของร่างกายและดังนั้นเขากลับมาปราศจากร่าง ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันรู้สึกง่วง ฉันเหนื่อย ดังนั้นดวงวิญญาณจึงกลับมาปราศจากร่าง เวลานั้นลูกต้องจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกได้รับการปลดปล่อย บาปของลูกไม่ได้รับการปลดปล่อยไปโดยการไปนอนหลับ ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะจดจำระลึกถึงพ่อเพื่อสิ่งนี้ ความเพียรพยายามนี้เป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก พ่อพูดกับลูกซ้ำๆ: จดจำฉัน! ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเพียงใด ปวงประชาของลูกจะถูกสร้างขึ้นมากตามนั้น ปวงประชามากมายต้องถูกสร้างขึ้น ลูกต้องเป็นผู้ให้คุณประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย ลูกคือผู้ให้คุณประโยชน์สำหรับมนุษย์ทั้งหมด ในอาณาจักรของราวันไม่มีใครให้คุณประโยชน์แก่ผู้ใด เมื่อมนุษย์ทำทานและทำบุญ พวกเขาเชื่อว่าพวกเขากำลังกระทำดี ลูกพูดว่าประตูไปสู่สุขชาติเปิดขึ้นผ่านสงครามนี้ นี่คือนิสกรรมที่ดีมาก เวลานั้นลูกบราห์มินได้กลายเป็นดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดี ผู้ที่มีกิเลสทั้งห้าอยู่ในพวก เขาจะกลายเป็นเทพได้อย่างไร? เพื่อที่จะเปลี่ยนจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์ ต้องอาศัยความเพียรพยายามที่ดีมาก ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีผู้ใดนอกจากพ่อสามารถทำให้ลูกได้รับสถานภาพที่สูงได้ ไม่มีใครอื่นสามารถสอนราชายโอะคะแก่ลูกได้ เวลานั้นลูกรู้ชีวิตประวัติของลักษมีและนารายณ์ ทั้งสองได้รับอาณาจักรของเขอย่างไร? เขาได้รับจากที่ใด? ทั้งสองมีชัยชนะเหนือใคร? ลูกอธิบายแก่ทุกคนว่าเวลานั้นลูกกำลังเรียนรู้ราชายโอะคะและกำลังกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ พระเจ้าตัวท่านเองกำลังสอนลูกถึงเรื่องราวของการเปลี่ยนจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์ ดังนั้นลูกๆ ควรมีความซาบซึ้งอย่างมาก พ่อได้อธิบายว่าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ก่อตั้งศาสนาเบรห์มินนี้ ศาสนาเบรห์มินจะคงอยู่ที่ใด? จะอยู่ในยุคทองหรือไม่? ไม่เลย ศาสนาเบรห์มินคงอยู่ที่นั่นอย่างแน่นอน ประชาปิศาจคงอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน พ่อได้ก่อตั้งศาสนาเบรห์มินและได้สร้างสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของเบรห์มา ท่านเองพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างมนุษย์ที่ธรรมดาในตอนสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา ผู้ที่ไม่รู้ถึงชาติเกิดของเขาเอง ผู้คนถามว่า: เหตุใดท่านจึงได้เก็บเบรห์มาไว้ที่นี่? โอ แต่ประชาปิศาจเบรห์มาต้องคงอยู่ที่นั่น พวกเขาประหลาดใจว่าเบรห์มา เทพแห่งอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนสามารถคงอยู่ที่นั่นได้อย่างไร พ่อที่นั่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกถึงความลับของ 84 ชาติเกิดของประชาปิศาจเบรห์มา นี่คือนิยามของชาติเกิดสุดท้าย

ท่านต้องเข้ามาในผู้นี้ ผู้ที่คงอยู่ในตอนเริ่มต้นจะคงอยู่ในเวลาสุดท้ายด้วย เพียงพอเท่านั้นอธิบายความลับทั้งหมดเหล่านี้ ชีพบาบาได้ให้มีการสร้างรูปภาพเหล่านี้ขึ้นมาด้วยเทพนิมิต บาบาได้มีคำแนะนำว่าลูกต้องพิสูจน์ว่าจริงเป็นเวลา 5,000 ปี บาบาได้ให้มีการทำรูปภาพของสวรรค์และนรก นี่ไม่ได้เขียนไว้ในก็ตะว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดได้สอนลูก ดูซิ นี่ใช้เวลาานที่จะอธิบาย! ลูกเฝ้าแต่ได้รับคำอธิบายวันแล้ววันเล่า อะไรก็ตามที่ได้อธิบายแก่ลูกในวงจรที่แล้ว เวลานี้พ่อกำลังอธิบายสิ่งนั้นแก่ลูกอยู่ในขณะนี้ บทบาทที่ลูกบันทึกไว้ในฉัน ดวงวิญญาณ ชั่วรอย ลูกเข้าใจว่านี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้เป็นชาติเกิดสุดท้ายของทุกคน เวลานี้ละครกำลังมาถึงจุดจบ ศาสนาเทพได้รับการก่อตั้งจากยุคทองได้อย่างไร? ในยุคทองมีเพียงศาสนาเทพเดียวที่ไม่มีการแบ่งแยก ในเวลานี้เป็นศาสนาบราห์มินของลูก ความลับของภาพลักษณ์ที่หลากหลายก็ได้มีการอธิบายแก่ลูก บราห์มินหมายถึงจุกและแล้วบราห์มินกลายเป็นเทพ ผู้คนไม่รู้ว่ชีพบาบาสร้างศาสนา บราห์มิน เวลานี้ลูกกำลังได้รับการโยกย้าย (เปลี่ยน) จากศูทรเป็นบราห์มิน จากที่ต่ำเบื้องล่างลูกขึ้นไปอยู่บนท้องฟ้า ขณะนี้ดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน เมื่อผู้คนไปวัดของเทวี่ทั้งหลายพวกเขาไม่รู้ว่จากัดอัมบาเป็นใคร เธอคือบราห์มินและลูกก็เป็นบราห์มินด้วยเช่นกัน มีจากัดอัมบาและจากัดบิดา ใครก็ตามที่ใครบางคนกราบไหว้บูชา เขาจะสร้างวัดให้แก่ผู้้น ผู้คนไม่มีความรู้ว่จากัดอัมบาเป็นใคร เธอคือเทวีแห่งความรู้และแล้วเธอก็กลายเป็นเจ้าหญิง เทวีต่างๆได้รับการกราบไหว้อย่างมาก ลักขมีและนารายณ์อยู่ในยุคทองและรามและสีตาอยู่ในยุคเงิน ที่เหลือทั้งหมดคือรูปภาพของเวลานี้ มีรูปภาพที่นับไม่ถ้วน พวกเขาได้สร้างวัดจำนวนนับไม่ถ้วน ลูกรู้ว่บราห์มาและสร้สวดีเป็นบราห์มิน ลักขมีจะไม่เรียกได้ว่บราห์มิน เธอคือเทพ เมื่อเธอเป็นบราห์มิน เธอสมปรารถนาทั้งหมดสำหรับ 21 ชาติเกิด เมื่อเธอกลายเป็นลักขมี เกรดของเธอก็ลดลงไป เวลานี้ลูกคือลูกๆของพระเจ้า เกรดของลูกนั้นสูง ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกคือเครื่องประดับของสกุลบราห์มินและเวลานี้ลูกเป็นของพระเจ้า และแล้วลูกไปสู่สกุลเทพ ยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้ให้คุณประโยชน์ พ่อทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ บาร์ตคือสวรรค์โบราณ อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้ใด ถ้าชาวบาร์ตจะรู้สิ่งนี้พวกเขาจะมีความสุขว่พวกเขาเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ เมื่อใครตาย ผู้คนพูดว่เขาได้ไปสวรรค์แล้ว เพียงพระเจ้าแห่งสวรรค์ พ่อ เป็นผู้สร้างสวรรค์ อย่างไรก็ตามโลกที่ไม่มีตัวตนยังคงอยู่ ลูกไม่สามารถใช้คำว่ “สร้างขึ้นมา” สำหรับสิ่งนั้น เป็นศาสนาที่ได้รับการก่อตั้ง นั่นคือบ้านของดวงวิญญาณซึ่งกลับมาว่างเปล่าในเวลานี้ และแล้วดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับไปต่างลำดับกันไป สิ่งนี้ต้องได้รับการทำให้่งอยู่ในสติปัญญาของลูกๆเพื่อที่พวกเขาจะอธิบายแก่ผู้อื่น ดวงวิญญาณทั้งหมดผู้ที่มาก่อตั้งศาสนาต้องผ่านสภาพสโต ราโจและตโม เวลานี้ลูกต้องขึ้นไปอยู่ข้างบน นี่เป็นสภาพของการไต่เต้าของลูก ลูกคือบราห์มินทางจิต สิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ผู้คนเหล่านั้นเป็นบราห์มินทางร่างผู้เป็นสิ่งสร้างทางร่าง พวกเขานำลูกไปในการจาริกแสวงบุญทางร่างและเล่าเรื่องราวทางศาสนา ลูกบราห์มินคือผู้ที่อธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก บราห์มินทางร่างก็มาที่นี้เช่นกัน เมื่อพวกเขารู้ว่ลูกคือบราห์มินที่แท้จริง พวกเขาเข้าใจว่พวกเขาได้ถ่ายทอดเรื่องราวที่ลลอลวง พวกเขามีคัมภีร์ที่ลลอลวงอยู่ใต้แขนและลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก ทุกสิ่งทีพวกเขาถ่ายทอดมาจากการศึกษาคัมภีร์ต่างๆ แต่ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก เช่นเดียวกับที่บาบามีความรู้ในสติปัญญาของท่าน บาบาคือสัจจะ ผู้มีชีวิต ผู้เต็มไปด้วยปิตุสุขและเมล็ด ท่านไม่มีตัวตน ลูกต้องสร้างสมความรู้นี้ไว้ในสติปัญญาของลูก ความรู้นี้ไม่ยาก ลูกเพียงแต่ต้องมีความใส่ใจ ไม่ใช่ว่ลูกต้องจากบ้านและครอบครัวของลูก นั่นเป็นเพียงข้ออ้างเท่านั้น ตัวอย่างเช่น เมื่อลูกสาวไม่ต้องการแต่งงาน พ่อของเธอทุบตีเธอ อย่างไรก็ตามเพราะเธอยังเยาว์ เธอไม่สามารถหนีไปที่ใดได้ เมื่อเธอกลายเป็นวัยรุ่นเธอมาและขอลี้ภัย มีการร้องเพลงว่: ฉันได้มาและขอลี้ภัยอยู่กับท่าน...นี่เป็นเพราะพวกเขาไม่มีความสุขอย่างมากในอาณาจักรของราวัน และแล้วพวกเขาประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อ ตัวอย่างเช่น เมื่อใครถูกทุบตีอย่างมากจากสามีของเธอ เธอจะรู้สึกว่เป็นการดีกว่าที่มัลลิกียอยู่กับบาบา อย่างไรก็ตามการทิ้งบ้านและครอบครัวของลูกไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! นั่นอาศัยความเพียรพยายาม ถึงแม้ว่าชานยาสชีสละละทิ้งทุกสิ่ง พวกเขายังไม่ลื้มเพื่อนและญาติพี่น้อง บ้างแม้กลับคืนสู่บ้าน สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม พวกเขาไม่สามารถมีโยคะกับธาดูบราห์มได้รวดเร็วเช่นนั้น! ที่นี้ลูกรู้ว่นี่คือโลกเก่าและความสัมพันธ์ก็เก่าเช่นกัน ลูกต้องละทิ้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกด้วย เหตุนี้เองลูกมีการวางเฉยในโลกเก่านี้ ลูกแม้มีการวางเฉยในร่างกายเก่าของลูก นี่คือการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด แต่ของพวกเขาก็คือการวางเฉยราโจกนีที่มีขีดจำกัด นี่คือการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดที่สโตประธาน เราไม่ได้จากโลกไป ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะไปจากโลกเก่าไปสู่โลกใหม่ ผู้คนเหล่านั้นไม่เชื่อว่าพวกเขาจะไปสู่โลกใหม่และมีประสบการณ์ของความสุข ความสุขนี้เพื่อลูก การสละละทิ้งของพวกเขาเราโจประธาน แต่การสละละทิ้งของลูกสโตประธาน ลูกๆต้องกลับมาสโตประธาน อัลลอยจะถูกเผาไปด้วยโยคะ ดังนั้นนี่เรียกว่าไฟของโยคะ จะดูไม่ถูกต้องที่จะพูดว่ “ไฟของการจจจระลิกถึง” มีการพูดว่“ไฟโยคะซึ่งบาปถูกเผาไปในนั้น” นี่เป็นเรื่องที่ง่ายดายมาก แต่ลูกๆพูดซ้ำว่: บาบา ลูกลื้ม! พ่อพูดว่: ลูกๆ กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจากยุคทองถึงยุคเงิน เป็นเวลาครึ่งของวงจรลูกได้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และแล้วเป็นเวลาครึ่งของวงจรที่ลูก

มีสำนักเป็นร่าง ดังนั้นเวลานี้ลูกพบว่าต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ในยุคทองลูกเข้าใจว่าลูกสลัดทั้งร่างกายหนึ่งและรับอีกร่างกายหนึ่ง นั่นเป็นตัวอย่างของงู ตัวอย่างนี้เป็นไปสำหรับลูก ชานยาซีต้องการหลอมรวมเข้าไปกับธาตุแสง แต่พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาต้องมาและใช้เครื่องแต่งกายอีกชุดหนึ่งอีกครั้ง ลูกรู้ว่าลูกจะสลัดทั้งร่างเก่าของลูกและรับร่างใหม่ ลูกมีความปรารถนาที่จะสลัดทั้งเสื้อผ้าเก่าของลูก ตัวอย่างของเตาก็เป็นไปสำหรับลูก ขณะที่มีการกระทำ จงเฝ้าแต่จดจำพ่อ พ่อตัวท่านเองคือผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลส ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสเป็นเพียงชีพบาบาผู้เดียวไม่มีใครอื่น ลูกทั้งหมดดวงวิญญาณเป็นลูกๆของชีพบาบาและเป็นลูกๆของพระบาบิดาบรรพมาเช่นกัน ก่อนอื่นมีบรรพมา และแล้วต้นไม้ก็เฝ้าแต่เติบโต นี่คือต้นไม้ของความหลากหลายของศาสนา ก่อนอื่นใดมีศาสนาเทพ และแล้วผู้ที่เป็นของอิสลามและแล้วชาวพุทธ ฯลฯ กิ่งและก้านเฝ้าแต่ปรากฏออกมา เมื่อกิ่งใหม่ปรากฏออกมาก็ได้รับการยกย่อง และแล้วพละกำลังก็ลดลง ลูกคือผู้ที่พละกำลังอย่างมากและกลายเป็นนายของโลก ที่นั่นไม่มีรัฐมนตรีใดๆ ฯลฯ นั่นเป็นการปกครองของราชา ที่ปรึกษามาในยุคทองแดง ไม่มีราชาหรือราชินีเลยในขณะนี้ นี่เช่นกันเป็นละครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว บารัตเคยเป็นสวรรค์และเวลานี้เป็นนรก นรกเช่นกันเป็นสโตนัประฐานในตอนเริ่มต้นและเวลานั้นนรกได้กลายเป็นตมโประฐาน ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นที่ลึกที่สุดของนรก พ่อพูดว่า: พ่อต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก! พ่อมีความหวังใญ่ว่าลูกๆบางคนอย่าได้ตกไปอยู่ในมือของผู้ร้าย โลกนี้สกปรกมาก ผู้คนที่สกปรกไม่มีวิธีสุกสกปรกมากมายที่ศูนย์ พวกเขาติดกับในนามและรูป นั่นมีอุปสรรคหลายรูปแบบเกิดขึ้นมาในยักยะ มายาเป็นเหตุของอุปสรรคเช่นกัน และแล้วพวกเขาก็สะอึกอย่างแรง ถึงกระนั้นลูกต้องจดจำพ่อ ลูกต้องยืนอยู่ในสนามรบและต่อสู้ ลูกต้องไม่กลัว ลูกๆมากมายหย่าขาดจากพ่อ ลูกๆบางคนได้รับการหล่อเลี้ยงจากพ่อเป็นเวลาหลายปีและแล้วพวกเขาแต่งงานและจากไปทีอื่น มีผู้ที่อัสครรยใจและแล้วก็วิ่งหนีไป และแล้วก็กล่าวได้ว่าเป็นชะตากรรมของละครและแล้วบาบาก็อยู่อย่างนิ่งเงียบ ลูกๆผู้ที่คงอยู่ในงานรับใช้มีประสบการณ์ของความสุขออย่างมาก อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ และพ่อบังพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะลี้ภัยกับพ่อ จงทำให้สติปัญญาของลูกมีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด จงลืมโลกเก่าและร่างกายและทำความเพียรพยายามที่จะอยู่อย่างมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ

2. คงความซาบซึ้งว่าเราบรรพมาเป็นผู้ที่เติมเต็มความปรารถนาของทุกคน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามอย่างจริงจังและคงอยู่อย่างเบาสบายด้วยการไม่มีภาระของสิ่งที่ไร้ประโยชน์ โดยการมีสำนักรู้ของรูปแสงของลูก ผู้ที่คงสำนักรู้ของรูปดั้งเดิมของเขาที่เป็นแสง มีพลังที่จะเปลี่ยนสิ่งที่ไร้ประโยชน์ใดๆไปเป็นบางสิ่งที่มีพลัง พวกเขาเปลี่ยนการสูญเสียเปล่าของเวลา มิตรที่ไร้ประโยชน์ และบรรยากาศที่ไร้สาระใดๆ ได้อย่างง่ายดาย และอยู่อย่างเบาสบาย พร้อมกับสิ่งนี้ พวกเขาอยู่อย่างเบาสบายในความสัมพันธ์ของพวกเขากับครอบครัว บรรพมาและในงานรับใช้ด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่มีความสัมพันธ์ใดกับสันสการ์เก่าหรือโลกเก่าของพวกเขา พวกเขาไม่ถูกดึงดูดเข้าไปสู่ชีวิตที่เป็นร่างกายหรือสิ่งของใดๆ ลูกๆผู้เพียรพยายามอย่างจริงจังเช่นนั้นได้รับสภาพที่เป็นเทวดานางฟ้าของพวกเขาอย่างง่ายดาย

คติพจน์: เพื่อที่จะกลับมาเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล อุทิศร่างกาย จิตใจ และสมบัติของลูกต่อพระเจ้า

*** โอม ขานติ ***